

غزل شماره ۳۴

رواقِ منظرِ چشمِ من آشیانهٔ توست
کرمِ نما و فرود آ که خانه، خانهٔ توست

به لطفِ خال و خط از عارفان ربودی دل
لطیفه‌های عجب زیر دامن و دانهٔ توست

دست به وصلِ گل ای بلبلِ صبا خوش باد
که در چمن همه گلبانگِ عاشقانهٔ توست

علاجِ ضعفِ دلِ ما به لبِ حوالت کن
که این مُفَرَّحِ یاقوت در خزانۀ توست

به تنِ مُقصرم از دولتِ ملازمت
ولی خلاصه جان، خاکِ آستانۀ توست

من آن نیم که دهم نقدِ دل به هر شوخی
درِ خزانۀ، به مهر تو و نشانۀ توست

تو خود چه لعبتی ای شهسوارِ شیرین کار
که توستنی چو فلک، رامِ مازیانۀ توست

چه جای من، که بَلَقَرَد سپهر شعبده باز
از این حیل که در انبانه بهانه توست

سرودِ مجلسِ اکنون فلک به رقص آرد
که شعر حافظ شیرین سخن ترانه توست

تفسیر فال

تو درگاه خداوندی مقبول و مورد رحمت او قرار داری، و این حالت مسلماً نشان از لطف و عنایت خاص الهی به توست. دولت و عزت به تو روی آورده است، و این نعمت بزرگ را باید مدیون لطف بی‌پایان خداوند دانست که تو را به ثروت و کامیابی سوق می‌دهد. هر کاری که قصد انجام آن را داری، اگرچه می‌تواند بسیار سودمند باشد، اما باید همواره مراقب باشی که فراموش نکنی هر آنچه داری از اوست. در حقیقت، همه موجودات دیگر در

برابر عظمت تو ناچیزند؛ بنابراین از قدرت خود به گونه‌ای استفاده نکن که موجب آزار دیگران شود. بلکه سعی کن با حکمت و بصیرت از استعدادهایت بهره‌برداری کنی تا همگان از وجود تو منتفع شوند.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)